

Kaposvár, 1904.

Hetedik évfolyam 16. szám.

Vasárnap, április 17.

KIADÓHIVATAL:
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

Ide czimzandók az
elfizetési pénzek, hirdetések és nyiltterek.

Megjelen minden
vasárnap.

Fizetési díj:
Égész évre . . . 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre . . 2 korona
Egyes számok 20 f.-ért
az előfizető helyeken kap-
hatók.

SZERKESZTŐSÉG
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

Ide czimzandók a lap
szellemi részét illető
minden közlemények.

Megjelen minden
vasárnap.

Fizetési díj:
Égész évre . . . 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre . . 2 korona
Egyes számok 20 f.-ért
az előfizető helyeken kap-
hatók.

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

Nemzeti ünnep.

A magyar történelmet és ebből fakadó nemzeti közérületet ötletszerű törvényalkotásokkal meghamisítani nem lehet.

Ha az Istenben boldogult Ferdinánd császár uralkodói bölcsességének szavát és melegen érző atyai szívének sugallatát követve 1848. év kora tavaszán bécsi minisztereit és magyar dignitáriusait az Eszterházyakat, Metternicheket, Pálffyakat és Windischgrätzeket stb. egy benső tanácskozássra hívja vala össze, aminek eredményeként kedvelt és hű magyar népének a népképviselői alkotmányt és az ország teljes függetlenségét — ezredéves alkotmányunk elismeréseképpen — felajánlja és ez a „királyi tény” szülte volna a népszabadságot és április 11-én szentesített negyvennyolczadiki törvényeket, vagy ha a törvények szentsége mellett esküre emelt királyi kéz az 1848-iki alkotmányt mint a dynasztia hatalmának és a monarchia fennmaradásának egyedüli biztosítékát — a nemzettel egyetértve minden időközön át hiven és csorbitatlanul megőrizte volna: akkor mi is azt mondanók, hogy a törvénybe iktatott április 11-iki nemzeti ünnep helyén való.

De nem így történt. A népszabadság gondolata a francia forradalom viharzó szele végig tombolt a vén Európán, az egész nemzet „talpra” állott, egy gondolatban forrtak össze a szívek és elmék, e gondolatban fogtak kezét egymással — ami azóta soha sem történt — a gunyhók és paloták lakói; a nemzet kívánta, követelte alkotmányos szabadságát s „az ige testté lőn.” Ennek a nemzeti ébredésnek történelmi időpontja 1848 március 15-ike. Ez a nemzet lelkében élő örökünnep. Az 1898. évi V. törvényezikk tehát önmagában véve történelmi képtelenség.

Éme törvényalkotásnak közkormányzati tapintatlansága pedig abban rejlik, hogy a követett cél és az elért eredmény közt egy mérhetlen űr táng, mert az április 11-iki hivatalos felvonulást szembe helyezte a nemzet közérületével, mely ezután beláthatlan időközön — míg magyar él — a március 15-iki ünnepet fogja kitörő lelkesedéssel megülni, megünnepelni, minden búbanatát, keservét vagy csekély örömét hangos szólamokban kifejezésre juttatni s ezáltal a nemzet ezen ünnepének maradandó oszlopot emelni.

A tények tehát itt is reá mutatnak arra, hogy az 1898. évi V-ik törvényezikkkel a nemzeti közérületet elaltatni, megmásítani, megvesz-

tegetni s így a közérületet meghamisítani nem lehet.

Aki tehát egy nemzet lelkében olvasni nem tudott, aki törvényalkotásával se nemzetének, se fölfelé, akkori csúszómászó hunyázkodásai dacára jó és maradandó szolgálatot nem tett, az nem lehetett a király jó tanácsadója, de nem lehet belőle jó pártvezér sem. Mert igaz ugyan hogy az ő jelszava ma napság: Tempora mutantur et nos . . . de ez a tétel csak akként áll meg, hogy az idők és viszonyok változnak és ezen viszonyok kényszerűsége alatt „et nos mutamur” változnia kell az egyének is. De az embernek akár a politikusnak benső „én”-je, benső erkölcsi világa nem változik meg soha. De hiszen még az idők sem változtak . . . a Kossuth-párt vállain tért vissza diadalmasan ugyanez a parlamenti rendszer, ami az ő idejében élte uralmát.

Azért kérdezte az új párt alakulni kívánó értekezleten a hazafia: eszméikkel tuitengve toborzó urak egyikét a somogyi polgár ember: hogy mindez nagyon jó és okos dolog amit az urak akarnak, de miért nem javallotta mindezt a kegyelmes ur akkor, mikor még miniszter volt? Sapienti pauca!

Perczel Akos.

Pillanat-felvételek.

Babus ékszinkék ruháskájában olyan, mint egy cukorbaba, fehér csipkefűzők lebegik körül, meg kek selyem szalagok, aranyhaja is csupa ragyogó selyem, s minden gyűrűje ezer gonddal van puhán, gyöngöden megkeféltetve. De kis mamája még nem ért rá, hogy reggeli ruháját mással cserélje föl, rebdeső gesztenyebarna fűtöcskéit is csak úgy egyszerűen visszahajítja homlokából, nincs ideje, hogy felsüsse, gondóritse, hiszen Babusé minden pillanat reggeltől-estig s estétől- reggelig. Babus csak az ő meséjénél alszik el, csak ő tudja mosdatni, fésűlni, ecizomázni, etetni, mulattatni Babust, s bizony ritkán-ritkán akad néhány perc, mikor ez a kékszemű enni-való jószág, úgy mint most, egyedül játszik. Játékszereit persze heverni hagyja s maga gondol ki furesábbnál-furesább dolgokat: lám az asztali csengetyűre kötött egy hosszú zsinórt, azt huzogatja maga után be a fenyőerdő buczkás, füves aljába. De szép is az az erdő, s távolabb a széles út, hogy hívogat, hogy csalogat mind mélyebbre az illatos fenyvesbe, mind magasabbra fel a hegyhátra. A fiatal asszony, mikor ide érkeztek nyaralni, szinte felujjongott:

— Oh milyen gyönyörű lehet kora reggel ott fenn a harmatos erdő, és milyen bol-

dogság lesz menni mind előbbre a kanyargó, hívogató úton, a sudárfenyők mellett a harmatos fűvek között . . .

Már vagy két hete mult, hogy ide jöttek, de a reggeli seta elmaradt. Babus, a kövér kis Babus, nem bír oly messze gyalogni, s a benneal világot sem maradna maga. És telnek és mulnak a bájos reggelek, s a kis mama az ő Babusával csak lenni marad az erdőalján. De jó itt is és őh mily jó e percznyi egyedüllet! Fenn a fenyősudarak között úde szél esapong és búgnak a fák, zizzenek a fűvek s régi elfeledett, eltemetett álmok szárnya lebbeni Gyorsan fut a toll, edes szavak, napsugaras szavak vetődnek a levélpapírra, valak otthon rég várja már ezt a levelet.

De Babus nem szenvedheti, ha kis mama ír, eleinte csak majd ezzel, majd azzal szakítja felbe, azután felkapaszkodik kis mama ölébe s ő is levelet akar írni apuskának: tömzsi kis markába szorítja a tollat, s olyan kedvteléssel és hévvel ütögeti a tintatartóba, hogy a fekete tinta csak úgy fröcsöcsen: „Nini, a fehér lapon mennyi fekete esópp van, úgy esilognak mint a gyöngy!”

„O, Babus, hogy meghuzná kis mama két rózsás tülecskédet, ha te gonosz, drága edes Babus igazán az övé volnál. De nem vagy az, hiába ápd, kényeztet, őriz, szeret, azért ő mégis csak mostoha

anyád. Mostoha, mostoha, ez a kegyetlen száz átokkal megterhelt szó zokog, jajdul körül a csendes ejeli órákban, mikor vánkösöd fölé hajolva lesi letekezetedet. Ezt hallja, összeborzongva, ha neha végtelen türelme fogytán van. Es kémlí, és riadozva kutatja saját szegény szívet, vajjon szeret-e téged igazán elegegy úgy, ahogyan az a másik szeretett volna. A másik, az igazi, ki csak annyi időre látott, hogy halvány ajkát szőke pihés fejedre szoritnassa, s aztán el kellett menni nagy, mérhetetlen távolságra!

Es évek multán kis mama s apuska megtalálták egymást. Babus hozta össze szívüket s Babus választja el őket mindörökre. Kis mama nem ér rá, hogy fiatal es boldog legyen, az ő ciete, ifjusága, mosolya, esőjka mind-mind teljesen Babusé.

— Kis mama is jöjjön vasutast játszani — mondja Babus lecsuszva a földre s felemeli két nagy esillamos kek szemet, es kis mama ott hagyja a levelet, az edes hízelgő árnyat, ot hagyja az álmokat s megy Babussal az egető napra, a köveces virágtalan utra, el-el mindennüve, a merre az a kis zsarnok kéz vezet.

S Olgaeska benne a, ki mellett elmennek, lehajol Olgaeskanoz: — Látod Olga, ha nem leszel jó, majd a te mamádat is elviszik az angyalok, s te is úgy jársz, mint a szegény kis Babus, kinek nincs edes mamája, csak mostohája!

Szalay Fruzina,

— (Politikai hangulat.) A nagy béke »áldásai« annyira lehűtötték a kedélyeket, hogy daczára azoknak a nagy feladatoknak, amelyek az országgyűlésen megoldásra várnak, a képviselő urak részéről alig mutatkozik valami újabb érdeklődés. És Tisza örül legjobban, mert ha az apáthia továbbra is úgy tart, mint eddig ma-holnap annyi új törvényvel fog eldicsékedhetni, mint kevés elődje. Hogy azok a törvények jók vagy rosszak ki sem őrzi ellen a képviselő házban. Ha a paragrafus örülés sokáig tart, úgy a függetlenségi párt lejárja magát a nemzet előtt.

— (Ez is »nemzeti engedmény«). Hogy Tisza István minő »nemzeti engedményeket« vivott ki mutatja az alábbi hírlélés, amely Bécsben kapott szárnyat: A közös hadseregbeli tiszték ultimátumot kaptak, melyszerint ezentul nem kell odahagyniok a nyilvános helyeket, ha »nemzeti dalokat« játszik a cigány-zenekar. A »nemzeti dalok« alatt kétségen kívül a »Kossuth-nóta« a »Jaj de hunczut a német«, »Azt izentem a fenének, a németet hogy enné meg« stb. nóták értendők, amelyek már számos afférbe keverték a katonaságot és a polgárságot.

A kaposvári vízművek építése.

Kaposvár város igen fontos munkálat előtt áll. Elérkezett a tizenkettedik órája annak, hogy az építendő vízművek építésére beadott pályázatok felett döntsön a közgyűlés. E döntést természetesen nem szabad elhamarkodni, sőt szigorúan kell azt megfontolást tárgyává tenni. Főleg a legigazságosabb állápontra kell helyezkedni a közgyűlésnek, távol minden magán érdektől, vagy közönyösségtől.

Horribilis összegről és késő időkre is szóló építkezéstről van szó, mely ha elhamarkodtatik, úgy az a városra nézve óriási veszteséggel járna.

A vízművek építésére tudvalevőleg többen pályáztak. Az ajánlattevők között az összehasonlító táblázati kimutatás szerint a Zellerin M.-féle gyári részvénytársaság, mely czég a vízmű összes munkálataira vállalkozva 330963.17 korona végösszeggel pályázik — a legelőnyösebb. A közérdek szempontjából nagyon természetes, hogy első sorban is a Zellerin M.-féle ajánlatot kell a közgyűlésnek figyelembe venni.

Távol áll tőlünk, hogy mi bármelyik pályázó érdekében sikra szálljunk, mi tisztán a város előnyét véljük előmozdítani abban, ha Zellerin M. ajánlata lesz elfogadva. Ezzel szemben már a helyi sajtóban hangok emelkedtek, hogy a jóval dragább Herczeg-testvérek-féle ajánlatát oktroálják a város atyákra. Az indoklás az utóbbi terv mellett teljesen számbavehetetlen. Azt állítják ugyanis, hogy a Herczeg-testvérek ajánlata a mellék csövek bekapcsolásánál előnyösebb, holott a pályázatoknál mellék bevezetésekről még szó sem eshetett, mert ott csakis a főhálózat elkészítésére lehetett ajánlatot beadni.

Ismételjük, hogy a közgyűlésnek a legnagyobb körültekintéssel kell döntenie az ajánlatok között.

Végül hangsúlyozzuk, hogy előnyére válna a város atyáknak, az a körülmény, ha a polgármester az egész vízvezetési ügy állásáról legközelebbi közgyűlésen jelentést tenne a víz minőség, mint mennyiség, a vízjogi és kisajátítási kérdésben is de főként a pályázók megbízhatóságáról.

HIREK

— A város rendkívüli közgyűlése. A kaposvári városházán szorgalmassan dolgozik a városi tanács, amely a közgyűlésnek munkát ad. A mult csütörtökön ismét rendkívüli közgyűlést tartottak. Ez alkalommal különösen a köveztvám díjszabás körül támadt nagyobb vita, amelyet Hirschman Mór nyitott meg és pedig abból a czélból, hogy a lisztre kivett 4 filléres díjtétel a 10 filléres díjtételek közé soroltassék. Hirschman igen figyelemre méltó szép beszédben indokolta indítványát, azzal kezdte, hogy a városi közgyűlésen tisztán magán érdeket pártolni nem szabad. Már pedig itt csakis az a divat, szólt közbe Szalay Károly, hogy csakis magán érdeket pártolnak. Hirschmann után Honig, Bakonyi, Königsberger, Kohn Miksa, Rózsa Ernő dr., Hirsch, Kornis, Schlesinger és Marton dr. szólaltak fel. A záró beszédet Szalay Károly tartotta, aki helytelennek mondotta azt a körülményt, hogy többen valóságos trösztöt alakítanak a város érdeke ellen, végül Hirschman indítványát pártolta, amelyet a közgyűlés, a tanács javaslatával szemben, szótöbbséggel elfogadott. A következő tárgy a gyámpénztári 1903. évi számadás bemutatása volt, amit tudomásul vettek, a villamtelep számadásainak bemutatásánál nagyobb vita volt, a melyben Szalay, Rózsa, Bakonyi, Szabados vettek részt, minek az lett a következménye, hogy az összes számadásokat a jövő közgyűlés előtt fogják bemutatni. A gyámpénztári szabályrendelet alkotása tárgyában a belügyminiszter rendeletének bemutatását s Csertán Márton s neje ingatlan vételi ajánlatát a Meggyes-telek 945 hrzi. sz. ingatlanára vonatkozólag tudomásul vették, mire a közgyűlés véget ért.

— Hiába reménykedtünk, hiába, hiába. A nagy Vörös László, forrón szeretett országgyűlési képviselőnk újra felültette az ő hűséges választóit. Husvét előtt megirtuk, hogy óméltósága elhatározta, — talán századszor, — hogy lejjön az ő kedvelt kerületébe s itt programbeszélni fog »beszámol az utóbbi idők politikai eseményeiről.« Amde, mint annyiszor, most is meggondolta a dolgot. Elzengtük immár a husvétit alleluját, a názarethi feltámadott, de Vörös László még alussza az igazak álmát, az ő harmadik napja csak nem akar elérkezni, ő nem jön. Igaza van neki. Mindenütt jó, de legjobb otthon. A kaposvári kerületben pedig neki nincs otthona. Méltóságos alúrrökkel dolgozik, ha mandátum kell, öt évre szóló vidéki kéjlak, ő drága pénzért kibérli azt itt, a kaposvári kerületben, azután feléje se néz a vidéki villának, tőle ugyan összedőlhet az egész hajlék, öt év múlva majd kireperálja jó pénzzel. Politikai kőműves és napszámos mindig akad nálunk, aki Vörös László kéjlakát kireperálja újabb öt évre. Ezt nevezik nálunk képviselő választásnak. Egyébként egy fekete lobogót sem tűztek ki Kaposvárott, hogy gyászolják Vörös László elmaradását. Ezek után jobb lenne, ha kedves képviselőnket sohasem látnánk viszont, mert oly hosszú távollét után a viszontlátás öröme talán szívünket repesztené meg.

— A vármegyeház jövője. Életre való eszmék és tervek kellene ennek a városnak, amelyek kiviteléhez természetesen tehetség és kitartás is szükséges. Főleg szépitészeti szempontból kell Kaposvár városát gondosan fejleszteni, mert a mi kedves városunknak szép és nagy jövője van. Jövőjének előmozdításához minden itt lakó polgárnak hozzá kell járulni tehetségével, befolyásával és vagyonával. Így lesz majdan Kaposvár a Dunántul egyik leggazdagabb, legszebb és legfontosabb gőczpontja. Ilyen jövőnkét előmozdító, szép s nem is olyan merész az a terv, amelynek kiviteléhez már hozzá is fogtak Kaposvárott. Arról van szó,

hogy pár év alatt a mi monumentális vármegyeházunk, amely érdekesség dolgában talán egyedül áll az ország vármegyéinek épületei között, impozánsan fog kibontakozni a most beépített környékéből s maga is új díszit ölt magára. A terv a következő: A vármegyeháza bal oldalán most rombolják le a régi hercegi házat, amelynek helyén most Kemény Samu pompás emeletes sarok házat építet. Sarok házat, mert a vármegyeház bal oldalán hét méter széles utca lesz, amely a Fő-utcát összeköti a Teleky-utcával. Az új utca utjában álló tűzoltó-istállót lerombolják. Ha ez az utca kész lesz, úgy a vármegyeház jobb oldalánál rontják le az ott lévő Bazár-épületet s ennek helyén is hét méteres utca keletkezik, amely szintén a Teleky-utcába fog nyilni, úgy hogy a vármegyeház két oldala teljesen szabad lesz, amennyiben két szép utca közé kerül. A város tulajdonát képező Mang-féle vendéglő épület helyére tudvalevőleg egy nagyobb szabású Vigadó terveznek, amelyben színház helyiség is lenne. További terv szerint, mihelyt a törvényszéki palota felépül s az ügyészség kiköltözik a vármegyeház hátsó emeletes épületéből, ezt legott lerombolják, úgy hogy a vármegyeház épülete mögött Teleky-utczára nyiló, széles és pompás tér keletkezik, amelyet szépen parkirozni fognak. A vármegyeházal szemközt lévő Eibenitz-féle házat kisorsolják s ennek telkén keresztül fel az új törvényszéki palotáig széles utat nyitnak, ami által úgy a vármegyeház, mint a törvényszéki palota szép perspektívába kerül. Végül az öreg vármegyeházára is reákerül a sor, amelyet kívül-belül renoválják és kicsinosítják. Mindez úgy tűnik fel nekünk, mint egy szép előre vetődő áomkép, amely a modern Kaposvár talán legszebb városrészét varázsolja elénk. Fel, előre, bátran kivívni a tervet, mely ha létesül, becsületére fog válni a városnak s fiaink is hálással fognak megemlékezni a munkás apák nagybecsű alkotásáról.

— Az irodalmi társaság alakulása. Az alakítandó kaposvári irodalmi társaság kezdeményezői április 18-án délelőtt 11 órakor a városháza kistermében előértekezletet hívtak össze, a meghívottakat ez uton is felkérjük, hogy jelenjenek meg e nagy fontosságú értekezleten.

— Hymen. Lakos Vilmos mérnök május hó 1-én d. u. 1 fél órakor tartja esküvőjét a budapesti Dohány-utczai izr. templomban Hoffman Ignácz és neje szép leányával Gizellával. Hoffman Ignácz, ki most Budapesten a »Budapest« szálloda tulajdonosa, Kaposvárnak is évken keresztül, mint a »Ferencz József« szálló bérloje, előnyösen ismert polgára volt.

— Az a »nemzeti ünnep.« Mult számmunkban akarva nem jutattuk olvasóink eszébe, hogy április 11-én milyen »nemzeti ünnep« virad újra a hon felé, amelynek ma inkább gyászolni van kedve. A kamarilla szemfényvesztő politikájának korcs születtje ez a »nemzeti ünnep« amivel elakarják terelni a nemzet figyelmét »márczius 15.« jelentőségéről. E korcs születt babája tudvalevőleg Bánffy Dezső ex miniszterelnök most ellenzéki párt vezér, ugyan az a Bánffy, aki annak idején mint képviselőházi elnök megszökött Kossuth Lajos temetése elől, pedig azon a nagy temetésen Podmaniczky Frigyes a szabadelvű párt elnöke egy koszoru szalagját vitte a halottas kocsi mellett, ugyan az a Bánffy babáskodott e »nemzeti ünnep« születésénél, aki kolozsvári zászlóbontásnál ezekért a bünökért így vezekelt:

»Elismerem, hogy a multak egyes eseményei iránt a felelőség engem is terhel. Nem minden körülmények között lehet azt csinálni, amit az ember legjobbnak tart, (Ertsd: a hatalmat koczára tenni nem szabad Szerk.) De számolni

kell a viszonyokkal, számolni kell a percek alakulásával és ahhoz viszonyítva kell megkísérteni, létrehozni, megalkotni azt, mely annak az időnek igényeit elégíti ki.

Nincs okunk Bánffy Dezső politikai Pál-fordulásában eddig alaposan kételkedni, de el várjuk tőle, ha akár milyen kis gárdával is kerül be annak idején a parlamentbe, úgy rajta lesz, hogy ezt a »nemzeti ünnepet« amelynek bábja volt megfojtja, vagy legalább is kísérletet tesz oly irányban, hogy az eltörültsék s helyébe a »március 15-ike« tétessék az 1848-iki események emlékére nemzeti ünnepé s végül, ha nagy Kossuth dicső alkotásait és terveit, ha mindjárt 67-es alapon is akarja megvalósítani, irányítsa oda politikájának bárkáját, hogy a megsértett Kossuth kegyelet a nemzet előtt úgy tisztáztassék, hogy a nemzet dicső atyjának érdemeit a parlament törvénybe iktassa s annak kezdő szavait véssék be a Budapesten mielőbb felállítandó Kossuth-szobor talapzatára.

Kaposvárott az április 11-ike minden zaj nélkül mult el. Az állami hivatalnokok s a tanulók egy kis pihenéshez jutottak, egyébként hazafias felbuzdulás egy szivbe sem költözött e napon, talán még a főispánéba sem. Mint rendkívül bosszantó körülményt jegyezzük meg, hogy a kaposvári posta és táviráda hivatal e napon délután és este szünetelt. Hogy a posta hivatal szünetelt az még hagyján, de még is megrovásra méltó dolog, — ha mindjárt miniszteri vagy posta igazgatósági rendeletre is történt az, — hogy egy husz ezer lakosu városban egyszerűen bezárják a táviráda hivatalt egy »nemzeti ünnep« öröme s 19 óráig ne lehessen egy táviratot feladni. Ezt Muesán megtehetik, ahol vasárnap délután azért nincs távirat felvétel, mert a postás kisasszony sétálni megy a segédjegyző urral, de Kaposvárott abszurdum a publikumot 19 óráig táviráda szolgálat nélkül hagyni. Ha tehet valamit a posta főnök az ellen, hogy ilyen eset többé ne forduljon e tégye meg azt a közönség érdekében.

— **Uj pénztintézet.** Az alakulóban levő Gazdasági és ipari takarékpénztár iránt — köztudomás szerint — annyira megnyilatkozott a bizalom, hogy a részvény aláírási iver kibocsátása után pár napra százakkal tul jegyeztetett az előirányzott 1250 részvény. Ez okból, de főként azért, hogy a szövetkezeti tagoknak mód nyujtassék részvény aláírásra: az alapítók e hó 14-én tartott gyűlésükön elhatározták, hogy a részvények számát 2000-re emelik fel. S így az új takarékpénztár 400,000 korona alapítókével alakul meg.

— **A vármegyei állandó választmány ülése.** A mult pénteken délelőtt a vármegyei állandó választmány ülést tartott, amelynek ugyancsak tarka tárgysorozata volt. Kurióziképen elmondjuk, hogy a tárgyak hogyan következtek egymás után:

- 1.) Üdvözlő felirat Tisza és Thalynak a béke komédiáért.
- 2.) Egy vármegyei bába panasza, amiért nem választották meg egy faluban.
- 3.) Csanádvármegyei panaszos átirata, mert német nyelvű megkeresést kapott a kabinet irodától.
- 4.) Egy halottkém panasza, akinek pausálét akar adni faluja.

És így tovább.

A tarka tárgysorozat első pontjánál az indítványozó **Széchenyi** Aladár gróf volt, akivel szemben **Szalay** Károly ellenezte az indítványt s kijelentette, hogy a közgyűlésen is küzdeni fog ellene. Természetesnek találjuk, hogy a szintén jelenlevő **Kacsovich** függetlenségi országgyűlési képviselő nem szólalt fel az indítvány ellen.

— **Az asztaltársaság ünnepe,** április 12-én »Gyula« napján a »Korona« szálló éttermének régi asztaltársasága családi ünnepet ült, meleg ovációban részesítette a társaság igen rokonszenves és illustris tag-

ját dr. **Marton Gyula** ügyvédet névnapja alkalmából. Az üdvözlésekben különben része volt még két Gyulának **Kovács S. Gyulának** és **Sabján Gyulának**, a társaság szintén rokonszenves tagjainak.

— **Számun a Fő-utcán.** Napos időben, amikor szikkadt a talaj, Kaposvár Fő-utcáján megjelenik egy nyájas idegen, aki örült kán-kánt járva hatalmas port kever fel, miközben porczikáját erőszakkal bekavartelyozza a járó-kelők orrába, szemébe, szájába. A minap valami kíváncsi polgár megkérdezte tőle:

— Ki vagy te kellemetlen idegen, merre van hazád s hogyan kerültél ide?

— Én a Számun vagyok, hazám a forró sivatag, ahol kedvtelve üzöm és kavarom a port reggel, délben este, válaszolt az idegen. Azt is kérde, hogyan kerültem ide? Nos, a kaposvári városi tanács kivitt ide s szubvenciót ad nekem, hogy keverjem fel az utca porát, amelyet kedvemért sohasem öntöznek fel.

— Csodálatos, alig hihető, mondja a polgár, de a mi városi tanácsunkról mindez feltételezhető. És jól érzed magad itt körünkben?

— Köszönöm kérdését, mondja a jó Számun kitűnően. Egy ellenségem van csak a vízőntöző kocsi. Szerencsémre csak ritkán bocsátja ki ezt a szörnyeteget a derék tanács, de ilyenkor is felsőbb rendeletről csak a Somogy megyei Takarékpénztárig szabad döcögönie, azon tul már korlátlan ur vagyok a Fő-utcában.

— Vigan éled tehát itt a világod?

— No, nem éppen mondhatom.

— Nos, miért borult el arezod?

— Nem régen a Somogy megyei Takarékpénztáron felől fekvő házak kereskedői és lakói összeesküdtek ellenem s deputációval arra kérték fel a polgármestert, hogy feljök is döcögtesse el a vízőntöző kocsit. A jeles polgármester a védelmébe vett.

— Ne mond? —

— Nem éppen, de diplomatikus válaszzsal élt, amelyben kijelentette, ha vonta 50 koronát összegyűjtenek e czélra, ugy arra is eldöcögötte rémemet, az otromba vízőntöző kocsit. Réműlet fogott el, amikor csakugyan összegyűlt az első 50 korona.

— Tehát ott is megzavarja multságodat az a bizonyos vizes kocsi?

— Dehogyan zavarja, dehogyan. Hiszen már régen elmult minden aggodalmam. A cselszövek terve dugába dőlt.

— Hogy, hogy?

— Miután az 50 korona összegyűjtése után sem akarta átlépni a Somogy megyei Takarékpénztár előtt a vizes kocsi a rubikont, ismét deputációt küldtek a városházára és követelték az öntözést. »Nagyon sajnáljuk, — válaszolták a városházán — más köz munkák annyira igénybe veszik az öntöző kocsit huzó tűzoltó lovakat, hogy oly nagy terület lelocsolásához szükséges munkához nem telik idejük.

— Irigyeltek Számun, hogy ily nagy protekciód van a városházán.

— Balga polgár, csak nem gondolod, hogy Kaposvárra jöttem volna, ha legfőbb protektorom nem a városi tanács, illetve a polgármester lenne, aki az Irás szavaival vigasztal meg benneteket: **Porból lettünk, porrá leszünk!**

— **Megtréfált műkedvelő ujságíró.** Nincs az a humoreszk író, aki meg ne nyálna a czeruzája hegyét, ha hasonló témához juthat, mint amilyen a mult hét eseményeinek egyik anyaga, amelynek hőse egy eleven eszü kaposvári fiatal ember, aki nem régen származott ide Boszniából, most egyik helybeli pénztintézet gyakornoka s az ő társaságában közkedveltségnek örvend, különösen eredeti egyénisége miatt. S. D. ur a humoreszk hőse a hét elején megszólította Lenkei rendőrbiztost:

— Biztos ur, én a fővárosi napilapok munkatársa és tudósítója vagyok, ha tud valami rémes bűnügyi históriát, mondja el nekem, én megsürgönyözöm a fővárosi lapoknak.

— Bizony nem tudok én mostan semmiféle rémes bűnügyi históriát, válaszolta a rendőrbiztos.

— Baj, baj, mondja borus arcczal a fővárosi napilapok munkatársa és tudósítója. Nem rendeznek mostanában valami nagyobb szabásu razzsiát, vagy kutatást?

— De igen, mondja felvillanó szemekkel a rendőrbiztos. Holnap éjjel kimegyek a kaposvári szőlők közzé orvadászokra lesni.

— Brávó, helyes, nagyszerű, kiáltott fellekesedve a fiatal ember, magával megyek s leírom az egész esetet a fővárosi lapok számára.

— De ez nagyon veszélyes ut, mondja a rendőrbiztos.

— Nem tesz semmit, én nem félek.

— No, no, majd egy rendőr puskát is adok magának az utra.

— Brávó, éljen, megyünk!

Másnap éjjel az »Ős Budavár« című kis kávéházban találkoztak. Lenkeinél egy kis revolver volt, S. urnak pedig egy nehéz rendőr puskát tett a vállára s fontoskodó arcczal megszólalt:

— Isten nevében, menjünk!

A fegyveres rendőr expedíció mind jobban a dombok közé hatolt a koromsötét éjszakában. Egyszerre vésztiósló hangon megszólal Lenkei:

— Pszt, vigyázzon! Látja azokat a sötét alakokat ott a bokrok mögött? Veszély fenyeget minket. Lőjjen.

S. urat halálos félelem fogta el, a puskát citerázott a kezében s a ravasz csak nem akart megmozdulni a mutató ujjá alatt. A következő pillanatban már három puskát tüze villant fel a sötét éjszakában s hatalmas döngés rázkódtatta meg a levegőt. A következő másodperczben a loldogtalan rendőrbiztos a szívéhez kapott s nörgő hangon felkiáltott:

— Végem van! Meglöttek!

A megrázó jelenet S. ur lábainban oly »megindító« hatást keltett, hogy a fúrge lábak megrémült tulajdonosa örült futásban elinált Talán fére verette volna a harangokat is a városban, ha bejuthatott volna, de a »gyilkos vadászok« elébe kerültek s foglyul ejtették. Ki tudná hűségesen leírni, hogy milyen kellemesen lepődött meg a fiatal ur, amikor a halottnak vélt rendőrbiztost messziről látta feljök futni, amint a kibukkant holdvilág fényében fehér kendőjét lobogtatta s tele torokból kiáltozta:

— Kegyelmezzetek meg neki!

Ezután leplezte csak le Lenkei a műkedvelő ujságíró előtt a »vadászokat«, akik jó barátjai voltak s vele együtt arra szövetkeztek, hogy alaposan megráfálják, ami az elmondottakból érthetően, — kitűnően sikerült. (Azt mondanunk sem kell, hogy a lövéseknél vaktöltések szerepeltek, a műkedvelő ujságíró kezében pedig egy elsülhetetlen rozsdás puskát volt.) Nem olvastuk egy fővárosi lapban sem, hogy S. ur ezt a pompás »bűnügyi históriát« megírta volna, ezért voltunk bátrak ezt a szerény vidéki ujságunkban közzé tenni.

— **Nőegylet közgyűlése.** A kaposvári jótékony nőegylet f. evi április hó 18-án, délután 4 órakor tartja a vármegyei ház kistermében rendes közgyűlését. Tárgysorozat: 1. Titkári jelentés. 2. Pénztári jelentés. 3. Két választmányi tag, egy tisztületbeli tag és a titkár megválasztása. 4. Indítványok. Örgrof Pallavicini Edéné díszelnök.

— **Ez is idea.** A mi városházánkban sok böles szenátor rángatja előre-hátra ennek a jobb sorsra méltó városnak ügyét. Néha napján ide-ák is teremnek az idétlen tornyu nagy házban, a szerző neve ritkán marad a ködös homályban s nem ritkán üti fel mellveregetés dobogása a

kaposvári forum esőndjét. A mult héten is született ott egy furcsa ötlet, amelynek szerzője jobb ha félhomályban marad. Arról van szó hogy a mi nagyvárosiassan fejlődő városunk egyetlen forgalmas csekély fantáziával dísznek mondható terét a Széchenyi teret az ott álló katonai emlék körül egy otromba, gyalultatlan durva s hosszú fapaddal rutították el. Mi szükség volt arra a padra, hogy a vasárnapi pöködő publikum ott kaszinót tarthasson, vagy a hétköznapi naplopók ott süssék ki kényelmessen a btk.-be ütköző terveiket. Erre a kérdésre ki válaszol a város házá? Senki? Jobb is, ha hallgatnak, de még jobban tennék, ha azt a szégyen padot, amely elrutítja az egész teret mielőbb elhordják.

— **Az új törvénykezési palota.** Kaposvár régi óhajta nemsokára megvalósul, az új törvénykezési palota építéséhez még ez évben hozzá fognak. A monumentális épület költségei az ez évi beruházások között vannak felsorolva, amelyeket valószínűleg még április hónapban elfogadja a parlament. A mult vasárnap az igazságügy-miniszter megbízásából Kaposvárról járt Marton Ákos állami főmérnök, aki a törvényszéki elnökkel oly irányban tárgyalt, hogy a kész építési tervek esetleg a törvényszék véleménye szerint mily módosítást tegyenek. Azt hangoztatnunk sem kell, hogy az új törvénykezési palota felépítése mily sürgős feladat, amelynek elodázása, — erről különben szó sincs — több szempontból káros dolog lenne. Mindenki látja, aki a megyeháza második emeletére zsufolt törvényszéki helyiségekben megfordult, hogy ott intelligens hivatalnokok, törvényszéki bírák mily szűk, piszkos és egészségtelen szobákban kénytelenek dolgozni. A tárgyalási termek primitív voltáról nem is szólunk s egy-egy esküdtszéki tárgyalás lefolyásánál tapasztalt helyiségi kellemetlenségekre sem akarunk érdemszerűleg visszatérni most, amikor az új törvénykezési palota építése közvetlen a küszöbön áll. De a törvényszéki hivatalok áthelyezésénél sokkal sürgősebb lenne az, ha a vármegyeház hátsó épületébe zsufolt ügyészégi fogházakat mielőbb átköltöztetnék az új helyiségekbe. Valóságos rém történeteket lehetne beszélni arról, hogy a kaposvári ügyészégi fogház helyiségei mily veszélyesek az ott lévő szerencsétlen emberek egészségére. Mesterségesen sem tudnák az ott bezárt rabokat a tuberkulózis bacilusával alaposabban befertőztetni, mint ott azokban az egészségtelen helyiségekben. Régen tudott dolog az, hogy a kaposvári ügyészégi fogháza valóságos síralomház azok részére, akik oda bekerülnek, ha mindjárt rövid időre is, mert ott okvetlenül megkapják a tüdővérszt. Erre mutat az a körülmény is, hogy a rabkórházban rendszeren 10—12 tuberkulotikus beteg fekszik s igen sok azok száma, akik szabadságuk visszanyerése után az itt szerzett fertőzés következtében később pusztulnak el. Tudunk egy esetet, amikor egy törvényszéki bíró, nagyon helyesen cselekedte azt, hogy a tanácsban azért nem akart részt venni, mert az ügyészégi fogházból felhozott vádlott a tuberkulózis veszedelmes tüneteivel oly fenyegető benyomást gyakorolt reá, mint aki borzasztó betegségével képes a tárgyaló termet is inficiálni. Egy másik esetben a büntető tanács egy vézna testű, beteges kinézésű embert, bár enyhítő körülmények büncselekménye mellett alig merültek fel, csak azért nem ítelt egy évi fogházra, hanem a minimális büntetést szabta ki csupa humanitásból, mert jól tudták a bírák, hogy a kaposvári ügyészégi fogházában huzamosabb ideig tartózkodni egyenlő a halálos ítélettel. Mindezek miatt nagyon helyesen tennék az igazságügy-miniszter, ha először haladéktalanul az új ügyészégi fogház épületét építené fel s csak azután a vele kapcsolatban lévő törvénykezési palotát, hogy azokat a szeren-

csétlen halálnak nem szánt, de mégis önkénytelenül arra kárhoztatott foglyokat mielőbb átszállíthassák új helyiségbe, mert ott minden perczen halálos veszedelemben forognak.

— **Az ujonczok szolgálati ideje.** Az 1903. évi ujonczok május 1-én vonulnak be, összszolgálati kötelezettségük azonban december hó 31-től számítatik. Az október 1-től május 5-ig terjedő 7 hónap beszámítódik. Az 1903. évi egyéves önkéntesek október hó 1-én vonulnak be és egy évig tart tényleges szolgálatuk.

— **Járványos betegségek a vármegyében.** Baresról írja tudósítónk, hogy ott a mult hetekben veszedelmes vörös, kanyaró és sarlak pusztított a gyermekek között, e miatt az összes iskolákat bezárták.

— **A polgármester kalapja.** Ki ne ismerné Geszler kalapjának történetét, amely előtt a jó Tell Vili — kinek arcképét a harminczkét levelű biblia illusztrációi között híven megörökítette a hálás utókor — nem görnyedt hatrét, ahogy azt a svájci tiranus akarta? Nem azt óhajtuk mondani, hogy ekkora potentát Kaposvárról a podeszta fővege, amelyet nem karóra tűzve, hanem saját becses fején visel. A világot sem! Hogy is lehetne, hiszen ma már az Ur 1904. évet írjuk. A mi polgármesterünk kalapja csupán némileg bír Geszler-féle ingredienciával, amennyiben hiában emelik le gazdája előtt tisztelettel mások fővegüket — a polgármesteri kalap rendíthetetlenül nyugszik a város fején, mintha csak oda eszízelték volna. Emiatt természetesen sok, minden alapot nélkülöző kombináció került forgalomba a polgármester kalapjáról. Itt azt sutogják, hogy gazdája félt a kopástól, óvja a karimáját s azért nem emeli le senki fia előtt, ott azt beszélték, hogy a podeszta álhajat hord s az utcán azért nem meri leemelni kalapját, mert fél, hogy a parókáját is lerántja vele és még több efféle pletykáltak a városban. Annyi szent, hogy egy jelentéktelen adófizető polgár előtt utcai üdvözlések fogadására a polgármester a sétatálcáját szokta az ég felé böki. Virilisnek, vagy másfajta városatyának, kir. tanácsosnak, törvényszéki elnöknek, pénzügyigazgatónak, plebánusnak stb. már a mutató ujjával böki meg a kalapja karimáját, ami nagy szó, mert a gyakori bökdösés által a polgármesteri kalap jelentéktelen kopik. A mult heten eget verő szenzáció kavarta fel a csöndes Zárda-utczát.

— Mit gondolnak, mi történt?

— Talán megszavazták a városházán az Eszterházytól vett javak convertálására szükséges 200.000 koronát?

— Talán Vörös László megérkezett Kaposvárra, hogy itt beszámoló beszédet tartson?

— Talán királyi tanácsos lett Szabadi Ferencz?

— Talán kiírták a pályázatot a kaposvári Kossuth-szobor tervezetére?

— Talán szubvenziót kapott a »Népjog« Tisza Istvántól?

— Avagy a városi tanács ünnepelesen kijelentette, hogy több adósságot nem eszínál a város terhére?

— Nem, egyik sem történt. Mindezeknél sokkal nagyobb szenzáció esett meg a Zárda-utczában.

— Nos?

— A polgár mester egy ur előtt mélyen megemelte a kalapját!

— Lehetetlen! kiállítottak fel azok, akik hallottak az esetről, de sajnos nem lehetek-e »történelmi jelentőségű pillanat« szemtanúi.

— Ki lehetett az a ur, aki polgármesterünkől ilyen komplementot kapott? kérdezték lázas izgatottsággal.

— A főispán?

— Az Kutason van.

— Valami átutazó miniszter, aki erre jár szalonkázni?

— Mind Budapesten vannak.

— A legfelsőbb hadur?

— Bécsben székel.

— Ó Szentsége?
— A Vatikán foglya.
— A dalai láma?
— Az Tibetben van.
— Nagy ég! kiállított fel valaki vallásos áhitattal; talán csak nem az Ur Isten jelent meg előtte?
— Nem, volt a lakonikus válasz hanem Kemény Samu.

— **A posta főnök figyelmébe.** A következő levelet kaptuk: »Tekintetes Szerkesztő ur! Április 11-én este 7 órakor a postahivatal külső falán levő nagy piros levélszekrényéből kényelmesen kivettem 14 darab levelet s azt újra bedobtam a »Korona« szálló falán levő posta levél szekrénybe. Tiszteelője M. S.« Ehez a levélhez nem fűzünk kommentárt, hanem felhívjuk a posta főnök figyelmét a levélben foglaltakra, tesszük ezt annyival inkább, mert meggyőződünk arról, hogy a levélíró igazat mondott. A szóban levő levél szekrényből akár ki-kényelmesen kiveheti a leveleket.

— **Öngyilkos szatócs.** Ihárosról jelentik, hogy Weisz Mátás 70 éves ihárosi szatócs életuntségéből a mult héten felakasztotta magát. A szerencsétlen embert holtan vették le a kötérlől.

— **Gyászrovat.** Székely Ferencz Tolnavármegye főlevéltárosa 45 éves korában szív-szélhűdésben elhunyt. — özv. Duray Nándorné szül. Szlavitsk Anna életének 78 évében meghalt Szigetvárról.

— **Rédey-Török hangverseny. Felhívjuk olvasóink figyelmét lapunk utolsó oldalán levő sorokra.**

— **Agyonrugta a ló.** Takács István, a diósi urodalom egyik kocsisát lova agyonrugta. A szerencsétlen ember másnap bele halt sebeibe.

— **Idil a telefon dróton.** Városunk egy ismert donzsuán aggregényével történt meg a mult héten ez a mulatságos eset: A nagy hölgybarát a cukorgyárba akart telefonálni. Először is szabályszerűleg felhívta a központot, ahol rendszeren nők kötnek és szakítanak (nem hárinyát, hanem távbeszélő huzalt).

— Halló, mi tetszik? kérdezte egy vékony s bájos női hang, amely nem csak a telefon gépezetet, hanem a szóban forgó gavallér szívét is megrezgettette.

— Kedves nagysád kössön össze a cukorgyárral, válaszolta szentimentális hangon az aggregény.

— Nem lehet uram, mással beszél, mondja a női hang.

— Csókolom a kezét, akkor majd később alkalmatlankodom, udvariaskodott az úri ember.

— Kérem ez nem alkalmatlankodás, válaszolt a központ diszkrét hangon.

— Maga nagyon kedves, nagyon előzőkeny nagysád. Ha nem indiszkrét a kérdésem, ki van ott?

— Stocker postatiszt, volt a meglepő válasz.

A donzsuánt hivatalársai (mert hivatalban történt a dolog) csak ezután világosították fel homeri kaczagás között, hogy ő voltaképpen egy vékony hangú posta tisztnek gazsulált, nem pedig egy »bájos«, egy »kedves« telefonos kisasszonynak.

— **A rendőrség figyelmébe.** A Buzatéren levő mutatványos bódék mellett az ugynevezett »léghintákon« a vasárnapi publikum néha kótyagos fejjel állva szokott hintázni. Felhívjuk a rendőrség figyelmét arra, hogy az ilyen állva hintázás életveszélylyel járhat. Tiltsa meg tehát a rendőrkapitány épp úgy mint más városban az ilyen vásári léghintákon az állva hintázást. Hiszszük, hogy a rendőrség, amelynek működése újabb időben közmegelegedéssel találkozik, ezt az anomáliát is megszünteti.

— **Egy hét ide — egy hét oda.** Mult számunkban már jeleztük hogy czélunkul tüztük ki néhai Szöllősy Lajos szőlős-györöki plebánus hátra hagyott pompás adomát

összegyűjteni s azokat esetleg könyvalakban is kiadni. A multkor már közöltük egy kitűnő Szőlősy-anekdottát, ime egy újabb: Virágvasárnapján történt az ünnepélyes szent mise alatt, hogy a megboldogult plébános szórakozottságból így jelezte énekelve a mise végét:

— Ita misa est. *Alleluja!*

A kántor egy pillanatra zavarba jött a kóruson, hogy mit válaszoljon erre, amikor csak husvét vasárnapján kezdik énekelni az alleluját, de a következő pillanatban már feltalálta magát s az orgona billentyűjébe kapva így énekelt vissza.

— Egy hét ide, egy hét oda, *legyen hát alleluja!*

— Haladunk a korrall. Alig néhány éve, hogy megindult az egész országban a mozgalom, minden ház végeihez, elejéhez és kertjébe lugas-szőlőket ültetnek, hogy óriási tért hódított magának ezen a zme, hogy nincs oly rész hazánkban hol tömeges n föl nem karolnák. Hát ez nem is esoda, mert nézzük meg például Fehertemplom városát, a hol még van ház melyet óriási törzsi lugas-szőlő nem ékesítene, mely bőven ellátja az egész családot az érés kezdetétől egész tél folyamán finom csomaga szőlőkkel, minden ó. ben terem a legcsekélyebb gondozás nélkül. Ezért igen melegen ajánljuk mai számunk hirdetői rovatában, ábrán is bemutatott „Szőlőlugast ültessünk” című hirdetésüket olvasóink b. cs. s. figyelmébe — Sines fényomatú árjegyzékek mindenkinék, ki csimét tudatja, legyen és bármintve küld. tnek.

Mi történik külföldön?

Az egész világot lázban tartja az az óriási veszteség, amely az orosz flottát érte a mult héten a délkelet ázsiai vizeken. Rettenetes az a katasztrófa, amely a „Petro-paolovszk” nevű orosz hajó süllyedése következtében állt be. Több mint nyolczszáz orosz tengerész veszett a hullám sirba. Marakov tengernagy és vezérkara is a tengerbe fulladt. Még ma sem tudják biztosan, hogy egy akna vagy egy torpedó okozta a robbanást. Ezek után a borzasztó veszteségek után kétségtelen, hogy a port-arthuri orosz flotta nem képes többé feladatának megfelelni, ami a japánok hadműveletét nagyon megkönnyíti.

SZERKESZTŐSÉGI ÜZENETEK.

— **B. E. (Kaposvár)** Ön kísérő sorában Szalay Fruzina tanítványának valja magát. Azonban olyan messzi van a mesterétől, mint Hoek János legfinomabbtajték pipája egy rimaszombati csutorától. Fialat ember, óvakodjék az irodalmialbérletől!

— **M. L. (Nagyatád)** Tudósítását köszönjük. Kérjük folytatni.

— **O. A. (Kaposvár)** Még a kísérletezésnél tart. Erről a vérszól semmi jót sem lehet mondani.

Felelős szerkesztő:

Karacsony Aladár

Laptulajdonosok és kiadók:

Szalay Karoly és Rózsa Ernő dr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefon száma 15.

Könyvnyomdai

munkákat

jutányosan készít

Kéthelyi L. Kaposvárott.

Leszállított árban!

BUTOROK

Teljes lakberendezések, valamint egyes butor-
darabok, kárpitos- és diszbutorok az aian i
rendkívüli olcsó árban vásárolhatók: ==

2 darab matt szekrény	32 forint.
2 " " " " " " " " " "	29 " "
2 " " " " " " " " " "	16 " "
Teljes matt hálószoba	110 forinttól.
" " " " " " " " " "	145 " "
" " " " " " " " " "	150 " "
" " " " " " " " " "	190 " "
" " " " " " " " " "	135 " "
" " " " " " " " " "	190 " "
" " " " " " " " " "	250 " "
" " " " " " " " " "	350 " "

FEHÉR M. butorgyáros

kárpitos és diszítő butor-raktárában

KAPOVÁROTT.

Fő-utca 17. sz., a vármegyeház átellenében.

Fő-utca 17. sz., a vármegyeház átellenében.

Ingyen!

Ingyen!

860 sz. 1904 tkv.

LEGÚJABB KAPOSVÁROTT!!

Minden vevő ingyen megkapja
művészi kivitelű élet nagyságu

FÉNYKÉPÉT,

mely eddig még Kaposvárott nem
létezett NEUMANN MIKSA Kos-
suth-ér 8. sz. divatüzletében, mely
kedvezményben a legcsekélyebb vá-
sárlók is részesülhetnek, csak a keretért
3 korona lesz számítva.

Kérem a t. vevőközönség meg-
győződését árucikkeim kedvezmény-
nyes olcsóságáról. Különösen ajánlom
rendkívül nagy

czipő raktáramat,

továbbá szövetek, nyári kelmék, vász-
nak, férfi és női divatcikkekből igen
nagy választék.

Maradtam tisztelettel

Neumann Miksa

Árverési hirdetményi kivonat.

Az igali kir. járásbiróság mint tkkvi
hatóság közhírré teszi, hogy néhai ifju
Bernath János volt patalomi lakos ha-
gyatékaí ügyében a kaposvári kir. tör-
venyszék [az igali kir. járásbiróság] területén
fekvő Patalom községben fekvő a patalomi
50 sz tkvben + 13b hrsz. a foglalt 24.
sz. ház udvar és kerttel 250 K. a + 13b
hrsz kert és beltelekben az árverezést 110
korban ezennel megállapított kikiáltási
árban e'rendelte és hogy a fennebb megjelölt
ingattan az

1904. évi

dela előtt

10 órakor

Patalom község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fog eladatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingattan 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyiminiszteri rendelet 8§-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átzoigáltatni.

Igalban, 1904. márczius 25.

A kir. járásbiróság mint tkkvi hatóság

Pataky kir. jbró.

231. számhoz.
áll. 1904.

HIRDETMÉNY.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur 1904. évi márczius hó 21. 6304 sz. a. kelt rendeletével a a pécs—varasdi allami közut 61690—535 km. szakaszának kiskövel 62.535 62.853 km. szakaszának pedig falkoczkakövel való s az 1904. évi szeptember hó végéig befejezendő burkolási munkálatait, továbbá nevezett közut 60.350—60.950 s a 61000—61.690 km. szakaszának az 1905. évi augusztus hó végeig befejezendő kisköburkolatot 103,502 korona 94 fillér erejéig engedélyezte.

A fentemlített, valamint a vele kapcsolatos kavicsfelvágás stb. munkálatok kivitelének biztosítása céljából az 1904. évi május 4-ik napjának d. e. 10 órájára alulirt hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi összes munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, 5 pecséttel ellátott borítékba zárt ajánlataikat a somogyvármegyei m. kir. államépítészeti hivataltól beszerezhető ajánlati költségvetés alapján a kitűzött nap d. e. 9 és 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a később érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlatokhoz csupán alulirt hivatalnál beszerezhető előmért költségvetési nyomtatványok használhatók, melybe az ajánlattevő által felajánlott egységárak számmal és betűvel, valamint a költségösszegek is, sajátkezűleg, de csupán számmal bejegyzendők. Az engedélyezett költségösszeg (illetve az ajánlati költségvetés végösszege) 5%-ának megfelelő bányapénznek az állampénztárnánál (adóhivatalok, vámhivatalok, sóhivatalok stb.) történt letételel igazoló pénztári nyugta az ajánlathoz csatolandó. Végül csatolandó minden burkolati kőnem mintája is, mely az ajánlattevő pecsétjével is ellátandó.

Az ajánlati költségvetések ivenkint 1—1 koronás bélyeggel ellátva nyújtandók be; — a benyújtott ajánlatok vissza nem vonhatók és mind-egyik ajánlatának beadásától számított nyolcz hétig kötelezettségben marad.

A teit ajánlat a vállalkozót azonnal, a kincstárt azonban csak azonnaptól fogva kötelezi, melyen azt a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur Ó Nagyméltósága elfogadja.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki tervek és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kaposvár, 1904. évi április hó 12 én.

Somogy megyei m. kir. államépítészeti
hivatal

Különlegességi Áruház.

Nagy választék Tavaszi női felöltők,
Blousok és napernyőkben

Külön uri divat osztály. Szabott árak!

KAPOSVÁR, GRUMANN BÉLA KAPOSVÁR,
Fő-utca 29. Fő-utca 29.

HIRDETESEK — FELVÉTELEK —
A KIADÓHIVATALBAN.

SZŐLŐLUGAST

Ültessünk minden ház melé és
kertjeinkben föld és homoktalajon

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas bár mind kuszó természetű mert nagyobb része ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hál' ugyancsak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkínzóbb muskátály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megerem s nincs olyan ház, melynek fala mellett a legcsöklyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épüeteknek, kerteknek kerítésnek stb a legremekbbr díze anélkül, hogy legkisebb helyet is foglalna az egyebire használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó színes fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg aki címét egy levelezőlapon tudatja

Czím:

Érmel éki első szőlőültvénytelep Nagy-Kágya
u. p. zekelyhid.

GOTTLIEB ZSIGMOND

SZOBAFESTŐ

Kaposvár Korona-utca 12. szám

Van szerencsém hecses tudomására hozni, hogy a legujabb minták szoba, épület és templomok festésére megérkeztek, továbbá hogy cégem czim és czimerek festését valamint szobák karpitozását olaj festményeket a legegyszerűbbtől a legdiszeseob kivitelig elvállalja a legjutányossabb árak mellett.

Vidéki megbízások miatt, hogy állandóan nagy szakavatott személyzetet tartok, a legrövidebb idő alatt végzek.

GOTTLIEB ZSIGMOND
szobafestő.

Nagyobbításhoz való

3 koronás keretek
nálam

40 fillérért kaphatók.

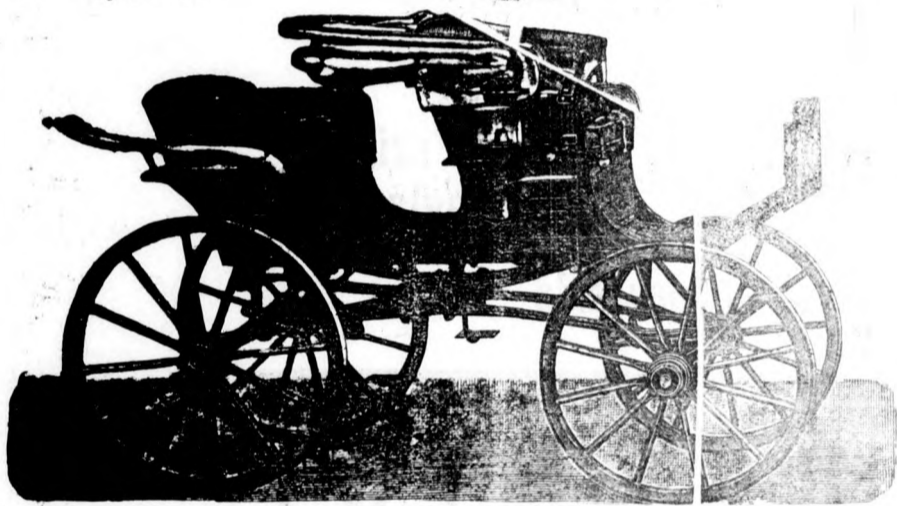
Langsfeld
fényképész.

**Magyar királyi szabadalmazott kocsigyára
Kaposvárrott.**

Bátorkodom jelenkoraimmal a már 20 év óta fennálló kocsigyáramat és minden fajtából dúsan felszerelt kocsiraktáramat uraságod szives figyelmébe ajánlani.

A midőn ezt tenni bátorkodom, nem mulaszthatom el az általam ujonnan feltalált és teljesen saját gyáramban készült újszerkezetű kocsiaim vázlatait bemutatni, mely találmányomra m. kir. szabadalmat s nyertem

Az újtalálmányu kocsiaim első és hátsó tengelyei mindket oldalon hosszirányban áthidaló rugókkal vannak összekötve, mely rendszer az összes regiekkel szemben ott találja meg módfeletti előnyét, hogy a kocsi nem oldalt, hanem hossz-irányban jár-cik sennellogva a leggöröngyösebb és kivájtutakon sem ráz, mint a rugós vagy más rendszerű kocsi, hanem ily utakon hullámszerű mozgásba jön s azért hordozása meg ily utakon is igen kellemes; továbbá mivel nem oldalt, hanem hossz irányban játszik mindenteleképén, de különösen kivájt utakon járása sokkal biztosabb, mert a feldülés veszélyének nincs kitéve s azonfelül is sokkal könnyebb. Már ösülya is az ily ruganyos kocsiknak 100—120 kilogrammal

könnyebb, mint más ruganyok szerint előállított kocsikke. Azonfelül ennel a kocsinál a ló nem a rugók felett, hanem közvetlen a tengelynél fogva húzza a kocsi alját s úgy a lovakat sem rángatja úgy össze.

E találmányom ma már nem csak vidéünkön és a szomszédos megyékben, hanem az országnak tőlünk távolabb eső megyéiben, valamint Slavomában, Erdélyben és Olaszországban is nagymennyiségben használatban van, a melyről nemcsak a honi, hanem a külföldi kritika is úgy nyilatkozik, hogy az eddigi gyártmányokat jóval felülmúlja, melyet a már eddig hozzám érkezett számos bel- és külföldi, czélszerű találmányomat és lelkiismeretes munkámat — dicséret és tetszést nyilvánító levelekkel bizonyíthatok.

Midőn kocsigyáramat és raktáramat, de különösen új találmányomat, melynek rugorendszeréért 10 évi felelőséget vállalok, uraságod b. figyelmébe ajánlom.

Maradtam kiváló tisztelettel

Mayer Vilmos,
kocsigyáros.

Kiadó korcsmahelyiség!

MOCSOLÁDON a falu legszebb helyén egy jó menetelű korcsmahelyiség azonnal kiadó. Szép lakás előszoba és kert van. Esetleg a korcsma mellett — bolt helyiség lévén fűszerüzletet is lehet vezetni. A helybeli olvasókör multságait itt rendezik.

Évi haszonbér 280 korona. A házbér évnegyedes részletekben előre fizetendő. Csak keresztyének ajánlata vétetik figyelembe.

Értekezni lehet: özv. Alpar Jánosné úrnőnél Mocsoládon.

BÉRBEADÓ VILLA!

BADACSONYBAN a Balaton partján, 5 percnyire a falutól egy villa (5 szoba, veranda, konyha, cselédszoba és kamara) teljesen berendezve kiadó, két kabinos fürdőház és jégverem használattal együtt. Bővebb felvilágosítást ad K. A. Tallián-utca 20.

Rédey-Török hangverseny.

Április hó 20-án, szerdán este

a Korona szálló nagytermében

Rédey Szidi a „Népszínház“
primadonnájának

és

Török Irma a „Nemzeti színház“
kitűnő tagjának

közreműködésével rendezendő

HANGVERSENYRE

a jegyek kaphatók Hagelman Károly
könyvkereskedésében.

Elsőrendű szék : 4 korona.

Másodrendű szék : 3 korona.

Állóhely : 2 korona.

A hangverseny kezdete pontban fél 9 órakor.